

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه شاتو

خروش

۲۸ اگست ۲۰۱۳

دفتر طالبان در قطر،

توطیه‌ای دیگر علیه افغانستان

امریکا از جمله کشورهای استعمارگر و خونخوار است که برای رسیدن به اهداف اقتصادی، سیاسی و... دست به هر نوع جنایت و خون ریزی می زند که این را تاریخ بارها ثابت کرده است. رژیم صدام که روزی مثل سگ از منافع امریکا دفاع می کرد و امریکا با تمام توان و قواء حمایتش می کرد، وقتی تاریخ مصرفش به پایان رسید، یک باره به یکی از خطرناک ترین دشمنان امریکا مبدل شد و امریکا به خاطر "خونخواهی توده های شیعه!!" که توسط رژیم صدام به قتل رسیده بود، برخاست و به بهانه داشتن سلاح های بیولوژیکی و نسل کشی شیعه ها و کرد ها، این رژیم دیکتاتور را که روزی از آخور "سیا" تغذیه می شد، بر انداخت و رژیم دست نشانده شیعی را به قدرت رساند که بدون اجازه امریکا آب هم نمی خورد.

این سناریو و صحنه سازی امریکا در افغانستان نیز به شکل دیگری جریان دارد. امریکا با کمک میلیون ها دلار به تنظیم های جهادی چه به شکل مستقیم و چه به شکل غیرمستقیم می خواست اهداف بلند مدتش را در افغانستان دنبال و به سر برساند و این کار به خوبی پیش رفت و جنگ ملی و ضد اشغال علیه شوروی را به یک جنگ مذهبی "مسلمان علیه کفر" و کم کم به جنگ های داخلی تنظیمی تبدیل کرد. تا این که رژیم سیاه و جاهل طالب از قندهار ظهور و عرصه را بر تمام تنظیم ها تنگ و تنگتر ساخت و حدود ۹۵ فیصد خاک افغانستان را اشغال کرد. تا این که سناریوی یازده سپتمبر از سوی امریکا طراحی و رژیم طالب که توسط سازمان استخباراتی پاکستان و امریکا زاده شده بود و با شیر این سازمان ها بزرگ و فربه شده بود، به دشمن درجه یک امریکا مبدل گردید.

بعد از حادثه یازده سپتمبر، رژیم طالبان که تمام تنظیم های جهادی را دوانده بود، توسط بادارش در ظرف چند روز از تمام افغانستان جارو گردید و امریکا دوباره با تدارک کنفرانس بن کسانی را که تا دیروز دمار از روزگار مردم افغانستان در آورده و شکم یکدیگر را می دریدند و علیه یکدیگر فتوای جهاد اعلان می کردند، به قدرت رساند و این افراد هم حق نوکری را خوب ادا کرده، خاک مادر وطن را دو دسته به غربی ها تقدیم کردند. بازی های سیاسی طالب و دولت افغانستان بیشتر مانند فلم های هندی می ماند که چند لحظه جنگ بین بچه فلم و بدمعاش، چند لحظه رقص و خواندن، چند لحظه هم پولیس مداخله می کند و بدمعاش را به زندان می برد و بدمعاش از زندان می

گریزد و یا توسط بچهٔ فلم کشته می شود و در اخیر هم پایان خوبی دارد. رژیم طالب که روزی مثل بدمعاش های فیلم هندی عمل می کرد، یک باره از افغانستان جارو شد و بچهٔ فلم های نو به دوران رسیده به قدرت رسیدند و این بچه های فلم هر وقت از آزاد شدن طالبان در هراس بوده و بدین خاطر گوش به فرمان تر عمل نموده تا بادارانشان توسط این بدمعاش های فلم جان شان را نگیرند و برای همیشه از چوکی و مقام چخ نشوند. بدین خاطر طالبان از سوی امریکا مانند شمشیر داموکلسی بر سر دولت افغانستان می ماند که با کوچک ترین حرکت نادرست شان این شمشیر بر فرق شان حواله خواهد شد و تقاص پس خواهند داد.

گشایش دفتر طالبان در قطر جز این سناریو و فلم سازی چیز دیگری بوده نمی تواند. کارگردانی این پروسه را امریکا به عهده دارد و این که طالبان دولت افغانستان را به رسمیت نمی شناسند و با این دولت مذاکره نمی کنند، خود عمق مسأله را می رساند. زیرا طالبان خود را نسبت به دولت افغانستان یک قدم نزدیک تر به امریکا می دانند و حاضر اند که به خاطر ارضای ارباب شان همهٔ هست و بود افغانستان را به پای اشغالگران بریزند تا خود بر مسند قدرت تکیه زنند.

در اوایل ظهور طالبان، مردم که از ظلم و ستم تنظیم ها خسته شده بود، طالبان را که با لباس دین و شریعت وارد میدان شدند اندکی از دیگران خوبتر دیدند، ولی به زودی دریافتند که این گروه از جملهٔ مزدورترین و جاهل ترین و خونخوارترین گروه هائی است که تا هنوز دیده اند و در قساوت، جنایت و وطن فروشی دست همه را از پشت بسته اند و کاری جز اندازه گیری سنت ها، بریدن دست و پا، کشیدن چشم ها، به زنجیر کردن زنان و حاضری انداختن درمسجد برای نماز نداشتند. متأسفانه در افغانستان این جنایات نه تنها با آمدن "بزرگترین دموکراسی جهان" کم نشده بلکه روز به روز بیشتر گریده است. تا دیروز مردم افغانستان توسط طالب توتته توتته می شدند، امروز توسط نیروهای امریکائی، ناتوئی و انتحاری.

آوردن طالب به پشت میز مذاکره آنهم با خود امریکا گشودن فصل جدیدی از نیرنگ، قتل و غارت در تاریخ افغانستان خواهد بود و امریکا برای توازن و منافعش هرگز تنها تکیه بر دولت افغانستان نمی کند و بدمعاش فلم را به این زودی ها به زندان نخواهد افگند. چون مدت های زیادی به این گروه ضرورت دارد و روزی که از مصرف بیفتند مطمئناً مثل صدام و قذافی کشته خواهند شد و حلقهٔ مزدوری را به گردن نوکر دیگری خواهند انداخت. پس بر مردم و روشنفکران آگاه افغانستان لازم است که فریب این بازی های سیاسی را نخورده و از همین اکنون تخم انتقام را در دل های شان کاشته و آتش کینه نسبت به وطن فروشان را در سینه های شان شعله ور نگه داشته و منتظر روز انتقام گیری از جانیان و مزدوران باشند.

خروش